
Orzecznictwo Wyższej Komisji Dyscyplinarnej

Palestra 7/11(71), 78-79

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ORZECZNICTWO WYŻSZEJ KOMISJI DISCYPLINARNEJ

ORZECZENIE
z dnia 5 stycznia 1963 r.
(WKD 210/62)

Zarówno przepisy postępowania dyscyplinarnego w sprawach adwokatów, jak i przepisy k.p.k. (stosowane posiłkowo) nie zezwalają na to, by na poczet orzeczonej kary zaliczyć okres tymczasowego zawieszenia zastosowanego względem obwinionego w innej sprawie.

Dnia 5 stycznia 1963 r. Wyższa Komisja Dyscyplinarna dla spraw adwokatów, po rozpoznaniu sprawy dyscyplinarnej adw. X z odwołania Rzecznika Dyscyplinarnego Rady Adwokackiej w A od orzeczenia Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej w A z dnia 30 czerwca 1962 r. (KD 26/62), orzekła:

zaskarżone orzeczenie w pkt III jego sentencji co do zaliczenia obwinionemu adw. X okresu tymczasowego zawieszenia ze sprawy KD 42/62 w A uchylić.

Uzasadnienie

Orzeczeniem Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej w A z dnia 30.VI.1962 r. (KD 26/62) obwiniony został uznany za winnego czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia i za czyn ten wymierzono obwinionemu karę dyscyplinarną zawieszenia w wykonywaniu czynności zawodowych na okres 6 miesięcy.

W pkt III sentencji orzeczenia Komisja orzekła: „Zalicza się obwinionemu okres tymczasowego zawieszenia od 13.IV.1962 r. orzeczonego postanowieniem Komisji Dyscyplinarnej w A z 31.III.1962 r. KD 42/62 i stosuje się względem niego dalsze tymczasowe zawieszenie w czynnościach”.

Od orzeczenia w części objętej pkt III złożył odwołanie Rzecznik Dyscyplinarny, w którym zarzucił błędne zaliczenie obwinionemu okresu tymczasowego zawieszenia orzeczonego w innej sprawie, mianowicie w sprawie KD 42/62, i wnosił o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w pkt III i utrzymanie skazania w mocy bez zaliczenia okresu tymczasowego zawieszenia za sprawę KD 42/62.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna zważyła, co następuje:

Odwołanie Rzecznika Dyscyplinarnego jest zasadne. Ani przepisy postępowania dyscyplinarnego w sprawach adwokatów, ani też przepisy k.p.k. (stosowane posiłkowo) nie zezwalają na zaliczenie na poczet orzeczonej kary okresu tymczasowego zawieszenia (środka zabezpieczającego) zastosowanego względem obwinionego w innej sprawie.

Z tych względów należało orzec jak w sentencji.

ORZECZENIE
z dnia 19 stycznia 1963 r.
(WKD 214/63)

Ostrzeżenie dziekańskie udzielone członkowi adwokatury na skutek podniesionych przeciwko niemu zarzutów nie tamuje wszczęcia przeciwko niemu z powodu tych samych zarzutów postępowania dyscyplinarnego i orzeczenia kary dyscyplinarnej.

Z uzasadnienia:

(...) Twierdzenie obwinionego, że wymierzenie ostrzeżenia dziekańskiego w sprawie jest okolicznością wyłączającą ściganie go w trybie dyscyplinarnym, jest niesłuszne.

Ostrzeżenie dziekańskie dotyczy takich uchybień adwokata, które nie dają podstaw do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. W razie uznania, że określone postępowanie adwokata narusza którąś z zasad zawartych w art. 87 ust. 1 u.o.u.a., poprzednia odmienna ocena przez dziekana nie może tamować wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, rozpoznając zażalenie

A.R. na udzielenie obwinionemu ostrzeżenia dziekańskiego, postanowieniem z dnia 27.I.1961 r. zlecił Radzie Adwokackiej w A — w trybie nadzoru — przekazanie skarg pokrzywdzonego rzecznikowi dyscyplinarnemu dla przeprowadzenia dochodzenia uznając, że w razie potwierdzenia się zarzutów stawianych obwinionemu przez A.R. postępowanie adw X może uchybiać godności adwokata i naruszać zasady należytego wykonywania zawodu (...).

KRONIKA

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba warszawska

Zastępstwa na rozprawach. Rada Adwokacka w Warszawie została zawiadomiona o tym, że zespoły adwokackie składają czasem podania do sądów o odroczenie rozprawy wskutek nieobecności ustanowionego w sprawie adwokata. W związku z powyższym Rada rozesłała do zespołów pismo, wyjaśniając w nim, co następuje:

Ustanowienie sybystuta w razie niemożności wystąpienia na rozprawie lub wyznaczenie zastępcy w wypadkach przewidzianych w art. 66 u.o.u.a. należy do obowiązków adwokata prowadzącego sprawę. Niepodobna jednak pominąć sytuacji, w której adwokat obowiązku tego dopełnić nie może, np. wskutek nagłego wypadku, długotrwałej choroby, niemożności wykonywania zawodu z innych przyczyn. W tych wypadkach kwestie związane z zastępstwem adwokata nie mającego możliwości wykonywania zawodu powinien załatwiać kierownik zespołu na podstawie przepisu § 14 ust. 3 lit. a) rozporządzenia o zespołach adwokackich, składając do Rady Adwokackiej — w pilnym trybie — wniosek o wyznaczenie zastępcy na podstawie art. 67 ust. 2 u.o.u.a.

Rada Adwokacka poleca ściśle przestrzegać powyższej zasady.

SPROSTOWANIE

W numerze 9/1963 (wrześniowym) naszego czasopisma, w Przeglądzie prasy prawniczej na str. 68, nazwisko autora artykułu pt. „Skutki materialnoprawne cofnięcia pozwu” zostało podane omyłkowo: Maria Jędrychowska zamiast Maria Jędrzejewska.

Za omyłkę tę przepraszamy Autorkę.

REDAKCJA